

بزرگترین شرکت تجاری ایران را چه کسانی اداره می‌کنند؟

سال 1372، کیلومترها دورتر از آستان مقدس امامزاده شاه عبدالعظیم، گروهی از همکاران آیت‌الله ری‌شهری در خیابان جردن تهران گردهم آمدند تا نهادی را برای حمایت از آستان مقدس امامزاده تأسیس کنند. آیت‌الله ری‌شهری از میان تیم همراهان سابق خود در نهادهای دولتی و امنیتی گروهی را به همکاری دعوت کرده بود که آشنایی بیشتری با اقتصاد داشتند. از میان آنان یکی رئیس دفتر سابق در دوران وزارت و دیگری هم معاون سابق اقتصادی وزارت اطلاعات و وزیر آینده بازرگانی بود. آنان باید مؤسسه‌ای را تأسیس و هدایت می‌کردند که به توصیه آیت‌الله «فواد ری» نام گرفته بود. راهبران اصلی شرکت، همگی مسلمانانی متدین و مبارزین استوار در سال‌های پیش از انقلاب بودند. آنان برای انتخاب نام مؤسسه هم آموخته‌های قدیمی را به کار بردند. فواد در لغت معنای «قلب» می‌دهد و در معنای قرآنی «نفس انسانی» هم تعبیر می‌شود. گروه مؤسسان با حضور یکی دیگر از مبارزان قدیمی و همراهان آیت‌الله ری‌شهری تکمیل شد. محمود یاسینی هم‌اندیش دیروز مصطفی تاج‌زاده، همایون خسروی، بهروز ماکویی و حسن واعظی بود. جملگی این گروه در کالیفرنیا ایالات متحده تشکیلاتی تحت عنوان «فلق» را تأسیس کرده بودند که بعدها به عنوان یکی از گروه‌های هفتگانه مبارز مسلمان، سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی را شکل داد. در میان جمع، محمود یاسینی سرگذشتی پیچیده‌تر از دیگران داشت. او در روزهای پیش از انقلاب مدتی را در بازداشت پلیس لندن گذرانده بود. حسن واعظی از همسن‌گران گذشته او ماجرا را چنین شرح می‌دهد: «چون فعالیت‌های سیاسی در خارج از کشور داشتیم، گویا خبر داده بودند که می‌خواهیم فعالیت تروریستی کنیم. به همین دلیل دو روز در بازداشت بودیم».

محمود یاسینی و همراهان باز هم از لندن راهی کالیفرنیا می‌شوند ولی در آمریکا باز هم مدتی را در بازداشت می‌گذرانند. سرانجام آنان راه پاریس را پیش می‌گیرند و این‌بار فرصت دیدار با امام مهیا می‌شود. خط‌مشی‌های اصلی گروه در همان پاریس تعیین می‌شود. یاسینی و همراهان فرصت آشنایی با چهره بازاری مبارز شهید مهدی عراقی را در پاریس پیدا می‌کنند. ولی آنان راهی تازه پیدا کرده بودند. لبنان مقصد بعدی بود. از میان جمع دو تن راهی لبنان می‌شوند. یاسینی و حسن واعظی به توصیه مهدی عراقی به مبارزان لبنانی می‌پیوندند افزوده می‌شوند تا آموزش‌های نظامی را فراگیرند. محمود از همین دوران آشنایانی تازه پیدا می‌کند. سرگذشت او در سال‌های ابتدای انقلاب هم به همین آشنایان گره می‌خورد تا زمانی که خبر می‌رسد عده‌ای از «رفقای سابق» قصد کرده‌اند، شرکتی تجاری تأسیس کنند. محمود یاسینی، محمد شریعتمداری و شریفی همراه سابق آیت‌الله، هسته اولیه شرکت را پایه‌گذاری می‌کنند. همین جمع مدتی بعد گروهی سیاسی تحت عنوان «جمعیت دفاع از ارزش‌ها» را برای حمایت آیت‌الله ری‌شهری در انتخابات ریاست‌جمهوری سال 1376 بنیان گذاشتند. در میان جمع، یاسینی بیش از دیگران سابقه فعالیت‌های تشکیلاتی را در پرونده داشت و از همین رو جایگاهی ویژه پیدا کرد.

آبان‌ماه سال 1372 به پایان نرسیده بود که شرکت «فواد ری» به صورت رسمی با شماره 100722 ثبت شد. در اساسنامه شرکت قید شده بود: «واردات و صادرات و بازرگانی علمی مواد غذایی، کشاورزی، دامداری، دامپروری، مواد اولیه ماشین‌آلات، تجهیزات، شرکت در مناقصه‌های دولتی و خصوصی و مشارکت با شرکت‌های داخلی و خارجی اهم مسئولیت‌های فواد ری است.» نطفه اولیه «فواد ری» به عنوان نماینده بخش خصوصی بسته شده بود. آیت‌الله ری‌شهری با سابقه هدایت وزارت اطلاعات، محمد شریعتمداری که اندکی بعد هدایت وزارت بازرگانی را برعهده گرفت، محمود یاسینی با سابقه همراهی آیت‌الله در وزارت و فعالیت‌های انقلابی به عنوان راهبران اصلی شرکت انتخاب شدند. مدتی بعد سعیدی‌کیا وزیر سابق راه، مسکن و رئیس سابق بنیاد مسکن انقلاب اسلامی هم به جمع آنان افزوده شد. اندکی بعد غلامحسین نوذری وزیر نفت دولت نهم هم به جمع ملحق شد تا حلقه وزرای بازنشسته تکمیل شده باشد.

هسته اولیه مدیران شرکت هیچ اثری از مدیران بخش خصوصی را در خود نمی‌دید. اما حضور چنین جمع قدرتمندی سبب شد تا «فواد ری» پس از مدتی کوتاه به یکی از بزرگترین شرکت‌های واردکننده کالاهای اساسی در ایران بدل شود. گزارش‌های رسمی شرکت نمایان می‌سازد، فواد ری طی سه دهه، خوراک دام و طیور، جو دامی، گندم دامی، زرت، کنجاله، سویا، مواد اولیه فولادی مانند شمش آهن، تیر آهن و همچنین گوشت منجمد را وارد بازار ایران کرده است. اصلی‌ترین شایعات درباره فعالیت‌های فواد ری هنگامی قوت گرفت که محمد شریعتمداری هم‌زمان حضور در وزارت بازرگانی و شرکت را تجربه می‌کرد. گروهی از منتقدان وزارت بازرگانی در دوره وزارت او نقل می‌کردند اطلاعاتی درباره نیازهای وارداتی کشور در اختیار شرکت «فواد ری» قرار می‌گیرد. سایت رسمی شرکت هم در گزارش سالانه خود به صراحت اشاره کرده‌است: «شرکت طی سه سال با توجه به نیازهای بازار داخلی و در راستای تنظیم بازار اقدام به واردات اقلام مختلف کرده است.» گردانندگان شرکت جملگی عقبه‌ای مشترک داشتند. آنان چندان علاقه‌ای به نمایش سوابق خود ندارند.

از همین رو سایت رسمی شرکت تنها گزارش‌های خبری مربوط به اقتصاد ایران را ارائه می‌دهد. صفحات مربوط به مدیران و سوابق آنها از سایت حذف شده است، صفحه مربوط به پرسش از مدیران به صورت کامل حذف شده است و صفحه مربوط به گزارش‌های مالی مانند بخش‌های قبلی از دسترس خارج شده است. حتی شماره تلفن رسمی شرکت نیز در سایت به اشتباه ثبت شده تا مراجعان پس از تماس با تلفن ---22027 با فردی در آن‌سوی خط تلفن مواجه شوند که هرگونه وابستگی به «فواد ری» را تکذیب می‌کند. مسئولین دفاتر مدیران فواد ری هم همگی شباهت به سوابق روسای خود برده‌اند. آنان پاسخ صریحی را به هیچ پرسشی ارائه نمی‌دهند. روابط عمومی شرکت به صورت رسمی اعلام می‌کند دلیلی برای ارائه اطلاعات «چارت» تشکیلاتی نمی‌بیند. دفتر رئیس هیأت‌مدیره هم خبر می‌دهد که آقای رئیس «به هیچ عنوان درباره شرکت ری و سوابق آن اظهار نظر نخواهند کرد.» گردانندگان یکی از بزرگترین شرکت‌های تجاری ایرانی نسبتی هم با جغرافیایی نام خود ندارند.

شرکت برای تأمین هزینه‌های آستان مقدس حضرت عبدالعظیم و دانشگاه علوم حدیث تأسیس شده ولی از مجموع 22 شرکت وابسته، بیش از 10 شرکت دفاتر رسمی خود را در خیابان جردن و میرداماد تهران سامان داده‌اند تا بیشترین فاصله را با محل تأسیس داشته باشند. ساکنان خیابان جردن تهران طی سال‌ها سعی می‌کردند از اخبار و حاشیه‌ها دور باشند ولی چندین‌بار نام آنها در صدر اخبار رسانه‌های گروهی قرار گرفت. اولین حاشیه با نام بانک پارسیان گره خورده بود. «فواد ری» به عنوان خریدار سهام بانک پارسیان معرفی شد. اما براساس نوشته‌های بک سایت خبری، متولیان بانک ترجیح دادند سهام بانک را به شرکتی که برخی چهره‌های موثر آن سابقه فعالیت‌های امنیتی داشته است، عرضه نکنند. مدتی بعد ماجراهای بانک پارسیان به عنوان اولین

افشاگری اقتصادی رئیس دولت نهم مطرح شد و فواد ری هم قدم به اخبار رسمی کشور گذاشت. داستان بانک پارسبان به پایان نرسیده بود که ماجرای دیگری در خیابان جردن تهران رخ داد.

خانواده نوریانی طی 4 دهه به عنوان تنها نماینده انحصاری واردکننده خودرو «بی.ام.و» در ایران فعالیت می‌کردند. مرتضی نوریانی پدر بزرگ خانواده نوریانی اولین واردکننده دستگاه‌های چاپ به ایران بود. فرزند او علی سال‌ها بعد راه پدر را ادامه داد. هنگامی که واردات خودرو به کشور آزاد شد علی نوریانی قرارداد قدیمی‌اش با کمپانی بی.ام.و را تجدید کرد و 3000 هزار دستگاه از مدل‌های 318، 325، 330 کوپه و کروکی 520، 525، 530، 730، X3 740 شاسی بلند و WD4 را وارد کشور کرد. براساس گفته‌های علی نوریانی تنها در اولین سال، واردات زیان‌ده بوده و سال‌های بعدی شرکت به سود رسید. اما در میانه فعالیت‌های شرکت نوریانی ناگهان اعلام شد، علی با شرکت فواد ری شریک شده است. او خود در این باره چنین توضیح می‌دهد: «می‌دانستیم که حفظ ویژگی‌ها در ایران سخت‌تر است، به همین علت 50 درصد سرمایه کمپانی را با سرمایه‌گذاری مؤسسه «ری» که متعلق به آستان مطهر شاه عبدالعظیم حسنی است، شریک شدیم. ما به ادامه این همکاری با مؤسسه ری مفتخر و مصریم، زیرا در این صورت اطمینان خاطر می‌شود هم برای طرفداران B.M.W ایجاد می‌شود که 50 درصد سهام این کمپانی در زمان سوددهی، در ایران صرف امور خیریه می‌شود و همینطور برای آنها که خریدار این ماشین هستند.» علی نوریانی مدتی بعد از صحنه رسانه‌ای محو شد.

او هنگامی که در سال 1993 اولین «بی.ام.و» را وارد ایران کرد به صورت مدام به گفت‌وگو با رسانه‌های گروهی می‌پرداخت ولی پس از شراکت تازه ترجیح داد، حاشیه‌نشین شود. مدت زمانی از این شراکت نگذشته بود که نام شرکت هم تغییر کرد. «پرشیاخودرو» به عنوان شرکت مادر واردکننده خودروهای آلمانی به ایران اعلام حضور رسمی کرد. سایت شرکت ری هم اعلام کرد: «پرشیاخودرو تنها نماینده واردکننده بی.ام.و به ایران است.» پرشیاخودرو به سرعت دو نمایشگاه در خیابان بهشتی و خیابان نیلوفر تهران تأسیس کرد. در آن دوره حتی شایعه شده بود که پرشیاخودرو برای پارک اتومبیل‌ها در پیاده‌روی خیابان بهشتی روزانه 5 میلیون تومان به شهرداری تهران اجاره می‌دهد. اما خودروهای وارداتی تنها محصول تازه «فواد ری» نبود. شرکت ری چنان گسترش یافته بود که نیازی تازه به تجدید سازمان احساس شد.

مؤسسه «سرمایه‌گذاری ری» در این مرحله تأسیس شد. سرمایه‌گذاری ری، شرکت فواد ری را هم به عنوان یکی از شرکت‌های تابع خود قرار داد. سرمایه اولیه شرکت هم دو رقم متضاد اعلام شد. اولین عدد 40 میلیارد ریال بود. مدتی بعد یکی از روزنامه‌های اقتصادی اعلام کرد رقم دقیق‌تر 10 میلیارد ریال برای سرمایه اولیه است. اما فعالیت‌های شرکت نمایان می‌ساخت که رقم اعلام‌شده چندان دقیق نیست. سرمایه‌گذاری ری در اولین قدم غلامحسین نوذری دومین وزیر نفت دولت نهم را به عنوان رئیس هیأت‌مدیره شرکت منصوب کرد. پیش از این انتصاب، فواد ری 46 درصد از سهام شرکت نفت و گاز پارس را هم به لیست دارایی‌های خود اضافه کرده بود. البته این شرکت نسبتی با مالکان POGC ندارد. 13 درصد دیگر سهام را هم شرکت سرمایه‌گذاری ری خریداری کرد. مدتی بعد شرکت نفت و گاز پرشیا یکی دیگر از شرکت‌های مجموعه ری، هم 1/7 درصد سهام نفت و گاز پارس را به نام خود کرد.

به این ترتیب شرکت نفت و گاز پارس به صورت رسمی به نام سرمایه‌گذاری ری شد. ردپای مؤسسان فواد ری هم در این شرکت نفتی بیش از دیگر مجموعه‌های فواد ری دیده می‌شود. محمود یاسینی مبارز سال‌های دور مدتی به صورت مستقیم در این مجموعه حضور داشت اما غلامحسین نوذری به عنوان مدیرعامل نفت و گاز پارس منصوب شد. او در اولین سخنرانی خود برای کارکنان شرکت از حفظ کرامت و اصالت انسانی داستان‌های بسیاری گفت. نفت و گاز پارس سال 1337 فعالیت‌های خود را آغاز کرده بود. پس از حضور سرمایه‌گذاری ری در این مجموعه 170 پروژه جدید با هزینه 1500 میلیارد تومان برای شرکت تعریف شد. صنایع پتروشیمی ایران، فولاد مبارکه، ذوب‌آهن اصفهان، فولاد خوزستان، راه‌آهن، فولاد خراسان، کشتیرانی، ایران خودرو، سایپا، تراکتورسازی و کمپرسورسازی ایران عمده‌ترین مشتریان نفت و گاز پارس به شمار می‌آیند. شرکت در سال 1387 بیش از 200 میلیارد ریال به سرمایه اولیه خود افزود و به هر سهم سهامداران خود 2 هزار و 500 ریال سود داد.

حضور سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های نفتی برای گردانندگان شرکت بسیار جالب توجه بود. آنان مدتی بعد شرکت «پارس‌ام.سی.اس» را هم تأسیس کردند. سرمایه اولیه شرکت 140 میلیارد ریال اعلام شد. شرکت به سرعت قرارداد همکاری را با Mcsinternationa آلمان منعقد کرد. حاشیه‌ها برای این شرکت از هنگامی آغاز شد که «پارس‌ام.سی.اس» به شکلی عجیب قرارداد همکاری با کارخانه‌های خودروسازی را برای تولید 185 هزار دستگاه سوخت سی.ان.جی بست. طرف قرارداد سازمان بهینه‌سازی مصرف سوخت بود. هیچ نهادی، اطلاعاتی از برگزاری مناقصه نداشت. مدتی بعد شرکت سرمایه‌گذاری صنعت نفت هم به مجموعه دارایی‌های شرکت سرمایه‌گذاری ری افزوده شد. شرکت‌های بازرگانی نیک نفت، شرکت پتروکام کیش، شرکت حمل‌ونقل بین‌المللی اطلسی ترابر و شرکت نفت‌یاب هم زیرمجموعه‌های این شرکت شدند.

براساس گفته‌های یکی از نزدیکان شرکت سرمایه‌گذاری ری سوددهی بخش نفتی برای گردانندگان مجموعه بسیار قابل توجه بود، از همین روی مجموعه‌های دیگر برای هلدینگ ری با عنوان «ری شیمی» تأسیس شد. این شرکت واردات و صادرات فرآورده‌های نفتی را برعهده داشت. شرکت ری شیمی به 22 شرکت خارجی دیگر محصولات نفتی خود را می‌فروشد. اما فعالیت‌های اقتصادی «سرمایه‌گذاری ری» تنها به امور نفتی محدود نماند. اندکی بعد «آرمان پژوه سبزواران» دیگر مجموعه وابسته به سرمایه‌گذاری ری شد. این شرکت سال 79 تأسیس شده بود ولی در سال 83 بیش از 92 درصد سهام آن از طریق سرمایه‌گذاری ری به قیمت 12/5 میلیارد ریال خریداری شد. شرکت ماهیتی معدنی داشت و سالانه بیش از 5000 تن مس استخراج می‌کرد. معدن مس سرگز کوه جیرفت تنها یکی از دارایی‌های این مجموعه به حساب می‌آمد. پس از خرید سهام این شرکت توسط سرمایه‌گذاری ری، تنها یکی از پروژه‌های شرکت با سرمایه 425 میلیارد ریالی برای استخراج 10 تن مس کلید خورد. مجموعه معدنی سرمایه‌گذاری ری هم خیابان جردن تهران را به عنوان دفتر مرکزی خود انتخاب کرد تا کمترین فاصله را با شرکت مادر در همان خیابان داشته باشد.

مردان مؤسس فواد ری پس از مدتی علاقه‌مندی ویژه‌ای هم به فعالیت در زمینه صنعت برق پیدا کردند و شرکت مهندسی «ری نیرو» را تأسیس کردند. اندکی بعد نیروگاه گازی 500 مگاواتی اصفهان هم به لیست دارایی‌های سرمایه‌گذاران ری اضافه شد. «ری» در جنوبی‌ترین بخش استان تهران طی سال‌های گذشته پیشرفتی را احساس نکرده است ولی «سرمایه‌گذاران ری» هر

روز بر وسعت فعالیت‌های اقتصادی خود می‌افزودند. جهش از صنعت نفت و برق به بیمه هم گام دیگر بود. بیمه دی به عنوان یکی از شرکت‌های وابسته بنیاد شهید سال‌ها با مدیریت محسن مهرعلیزاده رئیس سازمان تربیت‌بدنی دولت اصلاحات به فعالیت‌های خود ادامه می‌داد که شریکی تازه پیدا کرد. شرکت سرمایه‌گذاری ری، 30 میلیارد ریال هزینه کرد تا 15 درصد سهام این بیمه را هم به تملک خود درآورد. شرکت نفت و گاز پارس هم 10 میلیارد ریال دیگر صرف کرد تا 5 درصد دیگر سهام را تصاحب کند. خرید سهام بیمه دی هم در سال 1383 رخ داد. آمارهای رسمی منتشر شده از عملکرد شرکت نشان می‌دهد بیشترین جهش اقتصادی و خریدهای سرمایه‌گذاری ری در سال 1383 به وقوع پیوسته است.

شرکت «راهگشا» هم دیگر خرید بزرگ سرمایه‌گذاری ری بود. براساس گزارش‌های رسمی این شرکت طی یک دوره 550 هزار تن جو، ذرت و سویا، 110 هزار تن شمش آهن و 50 هزار تن فرآورده‌های نفتی حمل کرده است. اما شاید مؤسسان فواد ری هم هیچگاه تصور نمی‌کردند هلدینگ آنان با سرعتی عجیب به بزرگترین شرکت تجاری ایران بدل شود. از نفت و گاز گرفته تا برق و حمل‌ونقل و بیمه، همگی در لیست فعالیت 22 شرکت وابسته به هلدینگ بود که ماجرای پرورش شترمرغ هم پیش آمد. وزارت کشاورزی سال 1376 مجوز پرورش شترمرغ را صادر کرد. 4 سال بعد هدایتگران ری 150 عدد جوجه یک‌روزه و 100 عدد تخم 35 روزه را وارد کشور کردند تا فعالیت‌های شرکت بین‌المللی تولید شترمرغ ایران کلید خورده باشد. مدتی بعد شرکت چنان فعالیت‌های خود را وسعت داد که 700 قطعه شترمرغ آفریقایی دیگر هم به مجموعه آنان اضافه شد.

حضور در عرصه کشاورزی برای سرمایه‌گذاران جذابیت خاصی داشت. آنان سال 1378، 230 هکتار باغ در حوالی شهرری را برای تأسیس شرکت «بجین گستر ری» خریداری کردند. مدتی بعد یک مشاور اسپانیایی به جمع آنان اضافه شد و پروژه تأسیس بزرگترین گلخانه ایران به وسعت 200 هزار مترمربع کلید خورد. تولید زعفران و پسته هم دیگر برنامه شرکت بود. اما مجموعه هنوز کمبودهایی را احساس می‌کرد. شرکت «زرین گوشت تهران» هم برای جبران همین کمبودها تأسیس شد. این شرکت سال 73 تأسیس شده بود ولی سهام آن در سال 82 به نام سرمایه‌گذاری ری شد. «زرین گوشت تهران» مدتی بعد آنقدرها ثروتمند شد که کشتارگاه صنعتی «خانلق» متعلق به شرکت پشتیبانی امور دام وزارت جهادکشاورزی را هم خریداری کرد.

براساس آمارهای رسمی این شرکت 1510529 کیلوگرم گوشت گوسفند، 1964922 کیلوگرم گوشت گاو، 1514220 کیلوگرم گوشت چرخ‌کرده و 365889 کیلوگرم گوشت مرغ را سالیانه روانه بازار کرده است. کشتارگاه این شرکت 6850 مترمربع وسعت دارد و روزانه 50 رأس گاو و 500 رأس گوسفند در مجموعه ذبح می‌کند.

کارگاه بسته‌بندی هم 13800 مترمربع را به خود اختصاص داده است. نکته قابل توجه درباره این مجموعه زمین 5000 مترمربعی است که در آن سالانه 1200 تن خشکیار بسته‌بندی می‌شود. فروشگاه‌های زنجیره‌ای رفاه و شهروند، شهرداری تهران و کارخانه‌های ایران خودرو و سایپا بزرگترین مشتریان شرکت تولید گوشت، سرمایه‌گذاری ری به شمار می‌آیند. در کنار این مجموعه 800 هکتار باغ هم به مجموعه «روزان» اختصاص یافته تا 200 رأس گاو شیرده بخش صنایع لبنی سرمایه‌گذاری ری را سامان دهند. برنامه‌های آبی شرکت نشان می‌دهد این رقم طی سال‌های آینده به 6 هزار رأس ارتقا می‌یابد. یکی از مدیران سابق اتاق بازرگانی نقل می‌کند «فواد ری» در دورهای خاص حتی قصد تأسیس بانک خصوصی در لندن را هم داشته است. این موضوع از سوی مدیران شرکت تأیید نشده است. برخی منابع هم خبر می‌دهند. فواد ری حتی پروژه‌های ساختمانی در آفریقای جنوبی را با همکاری شرکت «ککتان» در دست اجرا داشته است. لیست دارایی‌های سرمایه‌گذاری ری طی سال‌های گذشته مدام افزایش می‌یافته است. سال قبل این شرکت تنها یک ساختمان هشت طبقه به مساحت 3633 متر در میدان آرژانتین تهران را به قیمت پایه 150 میلیارد ریال به مزایده گذاشت.

همین جریان سبب شد تا باز هم نگاه بسیاری از فعالان رسانه‌ای به سمت ساکنان ساختمان خیابان جردن منحرف شود. مدیران شرکت همگی ترجیح می‌دهند بیشترین فاصله را با رسانه‌های گروهی و اخبار داشته باشند. ساکنان شهرری تهران هم چندان اطلاعی از سوابق و فعالیت‌های مدیرانی که نام شرکت‌شان را از جغرافیایی زندگی آنان انتخاب کرده‌اند، ندارند ولی همان اهالی شهرری هر روز می‌توانند دستاوردهای موثر و موفق مدیران خود را بر صفحه تلویزیون تماشا کنند.

شرکت سرمایه‌گذاری ری تنها به نفت، برق، بیمه، لبنیات، تولید گوشت و واردات علاقه ندارد. یکی دیگر از شرکت‌های وابسته به سرمایه‌گذاری ری طی سال‌های گذشته تهیه‌کننده و مجری برنامه «به خانه برمی‌گردیم» شبکه پنج سیما بوده است. شبکه‌ای که اهالی شهرری هم می‌توانند به تماشای آن بنشینند. فواد ری بدین ترتیب در اندیشه اهل ری نیز بوده است. برخی دارایی‌ها:

انحصار تولید 185 هزار دستگاه سی.ان.جی برای ایران خودرو

مالک شرکت نفت و گاز پارس

واردکننده خودرو بی.ام.و

مالک 800 هکتار باغ

مالک 2 هزار مترمربع گلخانه

مالک 22 شرکت تجاری و صنعتی

مالک بزرگترین شرکت تولیدکننده و صادرکننده گوشت ایران

مؤسس اولین مزرعه شترمرغ در ایران

مالک بزرگترین کارخانه لبنی تهران با 2 هزار رأس گاو شیرده

تهیه‌کننده برنامه تلویزیونی «به خانه برمی‌گردیم»

مالک معدن و کارخانه مس به ارزش 12500000000 ریال

مجری پروژه ساختمان‌سازی در آفریقای

منبع:مجله شهروند امروز

ولی چندین بار نام آنها در صدر اخبار رسانه‌های گروهی قرار گرفت. اولین حاشیه با نام بانک پارسیان گره خورده بود. «فواد ری» به عنوان خریدار سهام بانک پارسیان معرفی شد. اما براساس نوشته‌های یک سایت خبری، متولیان بانک ترجیح دادند سهام

بانک را به شرکتی که برخی چهره‌های موثر آن سابقه فعالیت‌های امنیتی داشته است، عرضه نکنند. مدتی بعد ماجراهای بانک پارسیان به عنوان اولین افشاگری اقتصادی رئیس دولت نهم مطرح شد و فواد ری هم قدم به اخبار رسمی کشور گذاشت. داستان بانک پارسیان به پایان نرسیده بود که ماجرای دیگر در خیابان جردن تهران رخ داد.

خانواده نوریانی طی 4 دهه به عنوان تنها نماینده انحصاری واردکننده خودرو «بی.ام.و.» در ایران فعالیت می‌کردند. مرتضی نوریانی پدر بزرگ خانواده نوریانی اولین واردکننده دستگاه‌های چاپ به ایران بود. فرزند او علی سال‌ها بعد راه پدر را ادامه داد. هنگامی که واردات خودرو به کشور آزاد شد علی نوریانی قرارداد قدیمی‌اش با کمپانی بی.ام.و را تجدید کرد و 3000 هزار دستگاه از مدل‌های 318، 325، 330 کوپه و کروکی 520، 525، 530، 730، X3 740 شاسی بلند و 4WD را وارد کشور کرد. براساس گفته‌های علی نوریانی تنها در اولین سال، واردات زیان‌ده بوده و سال‌های بعدی شرکت به سود رسید. اما در میانه فعالیت‌های شرکت نوریانی ناگهان اعلام شد، علی با شرکت فواد ری شریک شده است. او خود در این باره چنین توضیح می‌دهد: «می‌دانستیم که حفظ ویژگی‌ها در ایران سخت‌تر است، به همین علت 50 درصد سرمایه کمپانی را با سرمایه‌گذاری مؤسسه «ری» که متعلق به آستان مطهر شاه عبدالعظیم حسنی است، شریک شدیم. ما به ادامه این همکاری با مؤسسه ری متفخر و مصریم، زیرا در این صورت اطمینان خاطر می‌شود هم برای طرفداران B.M.W ایجاد می‌شود که 50 درصد سهام این کمپانی در زمان سوددهی، در ایران صرف امور خیریه می‌شود و همیطور برای آنها که خریدار این ماشین هستند.» علی نوریانی مدتی بعد از صحنه رسانه‌ای محو شد.

او هنگامی که در سال 1993 اولین «بی.ام.و.» را وارد ایران کرد به صورت مدام به گفت‌وگو با رسانه‌های گروهی می‌پرداخت ولی پس از شراکت تازه ترجیح داد، حاشیه‌نشین شود. مدت زمانی از این شراکت نگذشته بود که نام شرکت هم تغییر کرد.

«پرشیاخودرو» به عنوان شرکت مادر واردکننده خودروهای آلمانی به ایران اعلام حضور رسمی کرد. سایت شرکت ری هم اعلام کرد: «پرشیاخودرو تنها نماینده واردکننده بی.ام.و به ایران است.» پرشیاخودرو به سرعت دو نمایشگاه در خیابان بهشتی و خیابان نیلوفر تهران تأسیس کرد. در آن دوره حتی شایعه شده بود که پرشیاخودرو برای پارک اتومبیل‌ها در پیاده‌روی خیابان بهشتی روزانه 5 میلیون تومان به شهرداری تهران اجاره می‌دهد. اما خودروهای وارداتی تنها محصول تازه «فواد ری» نبود. شرکت ری چنان گسترش یافته بود که نیازی تازه به تجدید سازمان احساس شد.

مؤسسه «سرمایه‌گذاری ری» در این مرحله تأسیس شد. سرمایه‌گذاری ری، شرکت فواد ری را هم به عنوان یکی از شرکت‌های تابع خود قرار داد. سرمایه اولیه شرکت هم دو رقم متضاد اعلام شد. اولین عدد 400 میلیارد ریال بود. مدتی بعد یکی از روزنامه‌های اقتصادی اعلام کرد رقم دقیق‌تر 10 میلیارد ریال برای سرمایه اولیه است. اما فعالیت‌های شرکت نمایان می‌ساخت که رقم اعلام‌شده چندان دقیق نیست. سرمایه‌گذاری ری در اولین قدم غلامحسین نوذری دومین وزیر نفت دولت نهم را به عنوان رئیس هیأت‌مدیره شرکت منصوب کرد. پیش از این انتصاب، فواد ری 46 درصد از سهام شرکت نفت و گاز پارس را هم به لیست دارایی‌های خود اضافه کرده بود. البته این شرکت نسبتی با مالکان POGC ندارد. 13 درصد دیگر سهام را هم شرکت سرمایه‌گذاری ری خریداری کرد. مدتی بعد شرکت نفت و گاز پرشیا یکی دیگر از شرکت‌های مجموعه ری، هم 1/7 درصد سهام نفت و گاز پارس را به نام خود کرد.

به این ترتیب شرکت نفت و گاز پارس به صورت رسمی به نام سرمایه‌گذاری ری شد. ردپای مؤسسان فواد ری هم در این شرکت نفتی بیش از دیگر مجموعه‌های فواد ری دیده می‌شود. محمود یاسینی مبارز سال‌های دور مدتی به صورت مستقیم در این مجموعه حضور داشت اما غلامحسین نوذری به عنوان مدیرعامل نفت و گاز پارس منصوب شد. او در اولین سخنرانی خود برای کارکنان شرکت از حفظ کرامت و اصالت انسانی داستان‌های بسیاری گفت. نفت و گاز پارس سال 1337 فعالیت‌های خود را آغاز کرده بود. پس از حضور سرمایه‌گذاری ری در این مجموعه 170 پروژه جدید با هزینه 1500 میلیارد تومان برای شرکت تعریف شد. صنایع پتروشیمی ایران، فولاد مبارکه، ذوب‌آهن اصفهان، فولاد خوزستان، راه‌آهن، فولاد خراسان، کشتیرانی، ایران‌خودرو، سایپا، تراکتورسازی و کمپرسورسازی ایران عمده‌ترین مشتریان نفت و گاز پارس به شمار می‌آیند. شرکت در سال 1387 بیش از 200 میلیارد ریال به سرمایه اولیه خود افزود و به هر سهم سهامداران خود 2 هزار و 500 ریال سود داد.

حضور سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های نفتی برای گردانندگان شرکت بسیار جالب توجه بود. آنان مدتی بعد شرکت «پارس.ام.سی.اس» را هم تأسیس کردند. سرمایه اولیه شرکت 140 میلیارد ریال اعلام شد. شرکت به سرعت قرارداد همکاری را با Mcsinternationa آلمان منعقد کرد. حاشیه‌ها برای این شرکت از هنگامی آغاز شد که «پارس.ام.سی.اس» به شکلی عجیب قرارداد همکاری با کارخانه‌های خودروسازی را برای تولید 185 هزار دستگاه سوخت سی.ان.جی بست. طرف قرارداد سازمان بهینه‌سازی مصرف سوخت بود. هیچ نهادی، اطلاعاتی از برگزاری مناقصه نداشت. مدتی بعد شرکت سرمایه‌گذاری صنعت نفت هم به مجموعه دارایی‌های شرکت سرمایه‌گذاری ری افزوده شد. شرکت‌های بازرگانی نیک نفت، شرکت پتروکام کیش، شرکت حمل‌ونقل بین‌المللی اطلسی ترابر و شرکت نفت‌یاب هم زیرمجموعه‌های این شرکت شدند.

براساس گفته‌های یکی از نزدیکان شرکت سرمایه‌گذاری ری سوددهی بخش نفتی برای گردانندگان مجموعه بسیار قابل توجه بود، از همین روی مجموعه‌های دیگر برای هلدینگ ری با عنوان «ری شیمی» تأسیس شد. این شرکت واردات و صادرات فرآورده‌های نفتی را برعهده داشت. شرکت ری شیمی به 22 شرکت خارجی دیگر محصولات نفتی خود را می‌فروشد. اما فعالیت‌های اقتصادی «سرمایه‌گذاری ری» تنها به امور نفتی محدود نماند. اندکی بعد «آرمان پژوه سبزواران» دیگر مجموعه وابسته به سرمایه‌گذاری ری شد. این شرکت سال 79 تأسیس شده بود ولی در سال 83 بیش از 92 درصد سهام آن از طریق سرمایه‌گذاری ری به قیمت 12/5 میلیارد ریال خریداری شد. شرکت ماهیتی معدنی داشت و سالانه بیش از 5000 تن مس استخراج می‌کرد. معدن مس سرگز کوه جیرفت تنها یکی از دارایی‌های این مجموعه به حساب می‌آمد. پس از خرید سهام این شرکت توسط سرمایه‌گذاری ری، تنها یکی از پروژه‌های شرکت با سرمایه 425 میلیارد ریالی برای استخراج 10 تن مس کلید خورد. مجموعه معدنی سرمایه‌گذاری ری هم خیابان جردن تهران را به عنوان دفتر مرکزی خود انتخاب کرد تا کمترین فاصله را با شرکت مادر در همان خیابان داشته باشد.

مردان مؤسس فواد ری پس از مدتی علاقه‌مندی ویژه‌ای هم به فعالیت در زمینه صنعت برق پیدا کردند و شرکت مهندسی «ری نیرو» را تأسیس کردند. اندکی بعد نیروگاه گازی 500 مگاواتی اصفهان هم به لیست دارایی‌های سرمایه‌گذاران ری اضافه شد.

«ری» در جنوبی‌ترین بخش استان تهران طی سال‌های گذشته پیشرفتی را احساس نکرده است ولی «سرمایه‌گذاران ری» هر روز بر وسعت فعالیت‌های اقتصادی خود می‌افزوند. جهش از صنعت نفت و برق به بیمه هم گام دیگر بود. بیمه دی به عنوان یکی از شرکت‌های وابسته بنیاد شهید سال‌ها با مدیریت محسن مهرعلیزاده رئیس سازمان تربیت‌بدنی دولت اصلاحات به فعالیت‌های خود ادامه می‌داد که شریکی تازه پیدا کرد. شرکت سرمایه‌گذاری ری، 30 میلیارد ریال هزینه کرد تا 15 درصد سهام این بیمه را هم به تملک خود درآورد. شرکت نفت و گاز پارس هم 10 میلیارد ریال دیگر صرف کرد تا 5 درصد دیگر سهام را تصاحب کند. خرید سهام بیمه دی هم در سال 1383 رخ داد. آمارهای رسمی منتشر شده از عملکرد شرکت نشان می‌دهد بیشترین جهش اقتصادی و خریدهای سرمایه‌گذاری ری در سال 1383 به وقوع پیوسته است.

شرکت «راهگشاوار» هم دیگر خرید بزرگ سرمایه‌گذاری ری بود. براساس گزارش‌های رسمی این شرکت طی یک دوره 550 هزار تن جو، ذرت و سویا، 110 هزار تن شمش آهن و 50 هزار تن فرآورده‌های نفتی حمل کرده است. اما شاید مؤسسان فواد ری هم هیچگاه تصور نمی‌کردند هلدینگ آنان با سرعتی عجیب به بزرگترین شرکت تجاری ایران بدل شود. از نفت و گاز گرفته تا برق و حمل‌ونقل و بیمه، همگی در لیست فعالیت 22 شرکت وابسته به هلدینگ بود که ماجرای پرورش شترمرغ هم پیش آمد. وزارت کشاورزی سال 1376 مجوز پرورش شترمرغ را صادر کرد. 4 سال بعد هدایتگران ری 150 عدد جوجه یک‌روزه و 100 عدد تخم 35 روزه را وارد کشور کردند تا فعالیت‌های شرکت بین‌المللی تولید شترمرغ ایران کلید خورده باشد. مدتی بعد شرکت چنان فعالیت‌های خود را وسعت داد که 700 قطعه شترمرغ آفریقایی دیگر هم به مجموعه آنان اضافه شد.

حضور در عرصه کشاورزی برای سرمایه‌گذاران جذابیت خاصی داشت. آنان سال 1378، 230 هکتار باغ در حوالی شهرری را برای تأسیس شرکت «بجین گستر ری» خریداری کردند. مدتی بعد یک مشاور اسپانیایی به جمع آنان اضافه شد و پروژه تأسیس بزرگترین گلخانه ایران به وسعت 200 هزار مترمربع کلید خورد. تولید زعفران و پسته هم دیگر برنامه شرکت بود. اما مجموعه هنوز کمبودهایی را احساس می‌کرد. شرکت «زرین گوشت تهران» هم برای جبران همین کمبودها تأسیس شد. این شرکت سال 73 تأسیس شده بود ولی سهام آن در سال 82 به نام سرمایه‌گذاری ری شد. «زرین گوشت تهران» مدتی بعد آنقدرها ثروتمند شد که کشتارگاه صنعتی «خانلق» متعلق به شرکت پشتیبانی امور دام وزارت جهادکشاورزی را هم خریداری کرد. براساس آمارهای رسمی این شرکت 1510529 کیلوگرم گوشت گوسفند، 1964922 کیلوگرم گوشت گاو، 1514220 کیلوگرم گوشت چرخ‌کرده و 365889 کیلوگرم گوشت مرغ را سالیانه روانه بازار کرده است. کشتارگاه این شرکت 6850 مترمربع وسعت دارد و روزانه 50 رأس گاو و 500 رأس گوسفند در مجموعه ذبح می‌کند.

کارگاه بسته‌بندی هم 13800 مترمربع را به خود اختصاص داده است. نکته قابل توجه درباره این مجموعه زمین 5000 مترمربعی است که در آن سالانه 1200 تن خشکبار بسته‌بندی می‌شود. فروشگاه‌های زنجیره‌ای رفاه و شهروند، شهرداری تهران و کارخانه‌های ایران خودرو و سایپا بزرگترین مشتریان شرکت تولید گوشت، سرمایه‌گذاری ری به شمار می‌آیند. در کنار این مجموعه 800 هکتار باغ هم به مجموعه «روزان» اختصاص یافته تا 200 رأس گاو شیرده بخش صنایع لبنی سرمایه‌گذاری ری را سامان دهند. برنامه‌های آتی شرکت نشان می‌دهد این رقم طی سال‌های آینده به 6 هزار رأس ارتقا می‌یابد. یکی از مدیران سابق اتاق بازرگانی نقل می‌کند «فواد ری» در دوره‌های خاص حتی قصد تأسیس بانک خصوصی در لندن را هم داشته است. این موضوع از سوی مدیران شرکت تأیید نشده است. برخی منابع هم خبر می‌دهند. فواد ری حتی پروژه‌های ساختمانی در آفریقایی جنوبی را با همکاری شرکت «ککتان» در دست اجرا داشته است. لیست دارایی‌های سرمایه‌گذاری ری طی سال‌های گذشته مدام افزایش می‌یافته است. سال قبل این شرکت تنها یک ساختمان هشت طبقه به مساحت 3633 متر در میدان آرژانتین تهران را به قیمت پایه 150 میلیارد ریال به مزایده گذاشت.

همین جریان سبب شد تا باز هم نگاه بسیاری از فعالان رسانه‌ای به سمت ساکنان ساختمان خیابان جردن منحرف شود. مدیران شرکت همگی ترجیح می‌دهند بیشترین فاصله را با رسانه‌های گروهی و اخبار داشته باشند. ساکنان شهرری تهران هم چندان اطلاعی از سوابق و فعالیت‌های مدیرانی که نام شرکت‌شان را از جغرافیایی زندگی آنان انتخاب کرده‌اند، ندارند ولی همان اهالی شهرری هر روز می‌توانند دستاوردهای موثر و موفق مدیران خود را بر صفحه تلویزیون تماشا کنند. شرکت سرمایه‌گذاری ری تنها به نفت، برق، بیمه، لبنیات، تولید گوشت و واردات علاقه ندارد. یکی دیگر از شرکت‌های وابسته به سرمایه‌گذاری ری طی سال‌های گذشته تهیه‌کننده و مجری برنامه «به خانه برمی‌گردیم» شبکه پنج سیما بوده است. شبکه‌ای که اهالی شهرری هم می‌توانند به تماشای آن بنشینند. فواد ری بدین‌ترتیب در اندیشه اهل ری نیز بوده است. برخی دارایی‌ها:

انحصار تولید 185 هزار دستگاه سی.ان.جی برای ایران خودرو

مالک شرکت نفت و گاز پارس

واردکننده خودرو بی.ام.و

مالک 800 هکتار باغ

مالک 2 هزار مترمربع گلخانه

مالک 22 شرکت تجاری و صنعتی

مالک بزرگترین شرکت تولیدکننده و صادرکننده گوشت ایران

مؤسس اولین مزرعه شترمرغ در ایران

مالک بزرگترین کارخانه لبنی تهران با 2 هزار رأس گاو شیرده

تهیه‌کننده برنامه تلویزیونی «به خانه برمی‌گردیم»

مالک معدن و کارخانه مس به ارزش 12500000000 ریال

مجری پروژه ساختمان‌سازی در آفریقایی

منبع:مجله شهروند امروز

تنها یکی از پروژه‌های شرکت با سرمایه 425 میلیارد ریالی برای استخراج 10 تن مس کلید خورد. مجموعه معدنی سرمایه‌گذاری ری هم خیابان جردن تهران را به عنوان دفتر مرکزی خود انتخاب کرد تا کمترین فاصله را با شرکت مادر در همان خیابان داشته باشد.

مردان مؤسس فواد ری پس از مدتی علاقه‌مندی ویژه‌ای هم به فعالیت در زمینه صنعت برق پیدا کردند و شرکت مهندسی «ری نیرو» را تأسیس کردند. اندکی بعد نیروگاه گازی 500 مگاواتی اصفهان هم به لیست دارایی‌های سرمایه‌گذاران ری اضافه شد. «ری» در جنوبی‌ترین بخش استان تهران طی سال‌های گذشته پیشرفتی را احساس نکرده است ولی «سرمایه‌گذاران ری» هر روز بر وسعت فعالیت‌های اقتصادی خود می‌افزوند. جهش از صنعت نفت و برق به بیمه هم گام دیگر بود. بیمه‌دی به عنوان یکی از شرکت‌های وابسته بنیاد شهید سال‌ها با مدیریت محسن مهرعلیزاده رئیس سازمان تربیت‌بدنی دولت اصلاحات به فعالیت‌های خود ادامه می‌داد که شریکی تازه پیدا کرد. شرکت سرمایه‌گذاری ری، 30 میلیارد ریال هزینه کرد تا 15 درصد سهام این بیمه را هم به تملک خود درآورد. شرکت نفت و گاز پارس هم 10 میلیارد ریال دیگر صرف کرد تا 5 درصد دیگر سهام را تصاحب کند. خرید سهام بیمه‌دی هم در سال 1383 رخ داد. آمارهای رسمی منتشر شده از عملکرد شرکت نشان می‌دهد بیشترین جهش اقتصادی و خریدهای سرمایه‌گذاری ری در سال 1383 به وقوع پیوسته است.

شرکت «راهگشا پار» هم دیگر خرید بزرگ سرمایه‌گذاری ری بود. براساس گزارش‌های رسمی این شرکت طی یک دوره 550 هزار تن جو، ذرت و سویا، 110 هزار تن شمش آهن و 50 هزار تن فرآورده‌های نفتی حمل کرده است. اما شاید مؤسسان فواد ری هم هیچگاه تصور نمی‌کردند هلدینگ آنان با سرعتی عجیب به بزرگترین شرکت تجاری ایران بدل شود. از نفت و گاز گرفته تا برق و حمل‌ونقل و بیمه، همگی در لیست فعالیت 22 شرکت وابسته به هلدینگ بود که ماجرای پرورش شترمرغ هم پیش آمد. وزارت کشاورزی سال 1376 مجوز پرورش شترمرغ را صادر کرد. 4 سال بعد هدایتگران ری 150 عدد جوجه یک‌روزه و 100 عدد تخم 35 روزه را وارد کشور کردند تا فعالیت‌های شرکت بین‌المللی تولید شترمرغ ایران کلید خورده باشد. مدتی بعد شرکت چنان فعالیت‌های خود را وسعت داد که 700 قطعه شترمرغ آفریقایی دیگر هم به مجموعه آنان اضافه شد.

حضور در عرصه کشاورزی برای سرمایه‌گذاران جذابیت خاصی داشت. آنان سال 1378، 230 هکتار باغ در حوالی شهرری را برای تأسیس شرکت «بجین گستر ری» خریداری کردند. مدتی بعد یک مشاور اسپانیایی به جمع آنان اضافه شد و پروژه تأسیس بزرگترین گلخانه ایران به وسعت 200 هزار مترمربع کلید خورد. تولید زعفران و پسته هم دیگر برنامه شرکت بود. اما مجموعه هنوز کمبودهایی را احساس می‌کرد. شرکت «زرین گوشت تهران» هم برای جبران همین کمبودها تأسیس شد. این شرکت سال 73 تأسیس شده بود ولی سهام آن در سال 82 به نام سرمایه‌گذاری ری شد. «زرین گوشت تهران» مدتی بعد آنقدرها ثروتمند شد که کشتارگاه صنعتی «خانلق» متعلق به شرکت پشتیبانی امور دام وزارت جهادکشاورزی را هم خریداری کرد.

براساس آمارهای رسمی این شرکت 1510529 کیلوگرم گوشت گوسفند، 1964922 کیلوگرم گوشت گاو، 1514220 کیلوگرم گوشت چرخ‌کرده و 365889 کیلوگرم گوشت مرغ را سالیانه روانه بازار کرده است. کشتارگاه این شرکت 6850 مترمربع وسعت دارد و روزانه 50 رأس گاو و 500 رأس گوسفند در مجموعه ذبح می‌کند.

کارگاه بسته‌بندی هم 13800 مترمربع را به خود اختصاص داده است. نکته قابل توجه درباره این مجموعه زمین 5000 مترمربعی است که در آن سالانه 1200 تن خشکبار بسته‌بندی می‌شود. فروشگاه‌های زنجیره‌ای رفاه و شهروند، شهرداری تهران و کارخانه‌های ایران خودرو و سلیا بزرگترین مشتریان شرکت تولید گوشت، سرمایه‌گذاری ری به شمار می‌آیند. در کنار این مجموعه 800 هکتار باغ هم به مجموعه «روزان» اختصاص یافته تا 200 رأس گاو شیرده بخش صنایع لبنی سرمایه‌گذاری ری را سامان دهند. برنامه‌های آبی شرکت نشان می‌دهد این رقم طی سال‌های آینده به 6 هزار رأس ارتقا می‌یابد. یکی از مدیران سابق اتاق بازرگانی نقل می‌کند «فواد ری» در دوره‌های خاص حتی قصد تأسیس بانک خصوصی در لندن را هم داشته است. این موضوع از سوی مدیران شرکت تأیید نشده است. برخی منابع هم خبر می‌دهند. فواد ری حتی پروژه‌های ساختمانی در آفریقای جنوبی را با همکاری شرکت «ککتان» در دست اجرا داشته است. لیست دارایی‌های سرمایه‌گذاری ری طی سال‌های گذشته مدام افزایش می‌یافته است. سال قبل این شرکت تنها یک ساختمان هشت طبقه به مساحت 3633 متر در میدان آرژانتین تهران را به قیمت پایه 150 میلیارد ریال به مزایده گذاشت.

همین جریان سبب شد تا باز هم نگاه بسیاری از فعالان رسانه‌ای به سمت ساکنان ساختمان خیابان جردن منحرف شود. مدیران شرکت همگی ترجیح می‌دهند بیشترین فاصله را با رسانه‌های گروهی و اخبار داشته باشند. ساکنان شهرری تهران هم چندان اطلاعی از سوابق و فعالیت‌های مدیرانی که نام شرکت‌شان را از جغرافیایی زندگی آنان انتخاب کرده‌اند، ندارند ولی همان اهالی شهرری هر روز می‌توانند دستاوردهای موثر و موفق مدیران خود را بر صفحه تلویزیون تماشا کنند.

شرکت سرمایه‌گذاری ری تنها به نفت، برق، بیمه، لاینات، تولید گوشت و واردات علاقه ندارد. یکی دیگر از شرکت‌های وابسته به سرمایه‌گذاری ری طی سال‌های گذشته تهیه‌کننده و مجری برنامه «به خانه برمی‌گردیم» شبکه پنجم سیما بوده است. شبکه‌ای که اهالی شهرری هم می‌توانند به تماشای آن بنشینند. فواد ری بدین ترتیب در اندیشه اهل ری نیز بوده است.

برخی دارایی‌ها:

انحصار تولید 185 هزار دستگاه سی.ان.جی برای ایران خودرو

مالک شرکت نفت و گاز پارس

واردکننده خودرو بی.ام.و

مالک 800 هکتار باغ

مالک 2 هزار مترمربع گلخانه

مالک 22 شرکت تجاری و صنعتی

مالک بزرگترین شرکت تولیدکننده و صادرکننده گوشت ایران

مؤسس اولین مزرعه شترمرغ در ایران

مالک بزرگترین کارخانه لبنی تهران با 2 هزار رأس گاو شیرده

تهیه‌کننده برنامه تلویزیونی «به خانه برمی‌گردیم»

مالك معدن و كارخانه مس به ارزش 12500000000 ريال
مجري پروژه ساختمان‌سازي در آفريقي
منبع: مجله شهروند امروز